trosečník

302 / 43

ročník VI.

26. října 2026

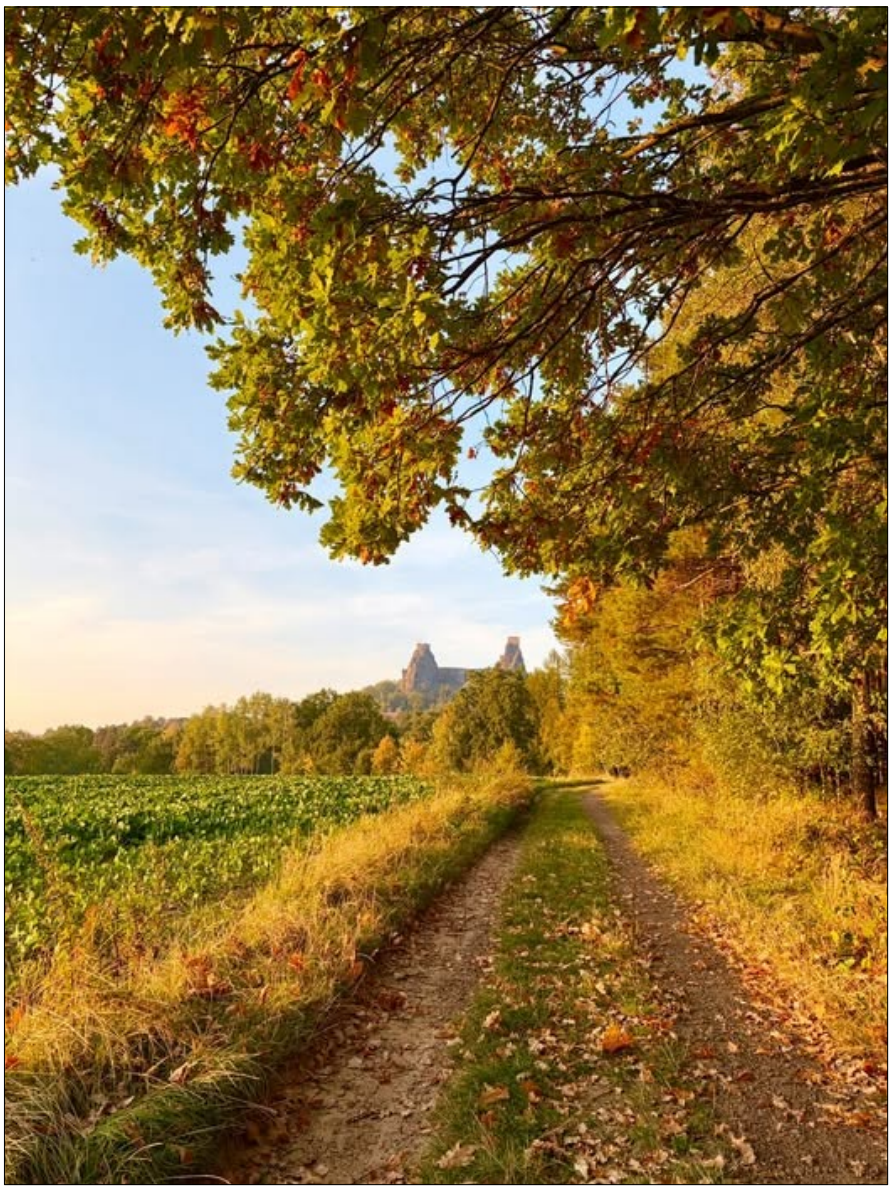

foto Státní hrad Trosky

Milí přátelé!

Všichni chtějí zrušit střídání času.
Přesto takovou se na takové blbosti nedokáže Evropská unie dohodnout už léta.
Ukazuje to, jak moc je Evropská unie k ničemu. ☺

turnov

Turnovské muzeum vystaví nový relikviář svatého Václava z 12 kilogramů stříbra

Muzeum Českého ráje v Turnově na Semilsku od čtvrtka 29. října vystavuje nový stříbrný relikviář svatého Václava, který vznikl na objednávku staroboleslavské kapituly. Výjimečné dílo z 12 kilogramů stříbra, zlata a drahých kamenů na měsíc nahradí v expozici Koruny císařů a králů repliku Svatováclavské koruny.

Relikviář má podobu hrudi a hlavy světce, takzvanou hermu, a jeho autorem je turnovský zlatník Jiří Urban. Na vzniku díla pracoval dva roky ve spolupráci se sochařem Petrem Vogelem, který navrhl světcovu idealizovanou podobiznu. Odlití jednotlivých dílů obličeje proběhlo v dílně Josefa Syrového v nedalekých Přepeřích, finální cizelérské práce na detailech pak zajistil uznávaný jablonecký šperkař Vladimír Komňacký.

Více než sedmdesát centimetrů vysokou hermu zdobí barevné drahokamy, konkrétně jaspis, lapis lazuli a achát, spolu se zlacením, reliéfním dekorem a českými granáty. V medailonku na světcově hrudi je uložen samotný ostatek svatého Václava.

Náměstkyně hejtmana Libereckého kraje Květa Vinklátová při té příležitosti podotkla, že u takových unikátů nejde jen o řemeslo, ale také o studium života císařů, králů a v tomto případě světce zásadního pro českou zemi, přičemž mimořádnou roli hraje symbolika v širokém slova smyslu.

Turnovské muzeum přitom není s pracemi Jiřího Urbana ve styku poprvé. V minulosti zde byly k vidění například jeho kopie Svatoštěpánské a Napoleonovy koruny. Tentokrát se tak návštěvníkům otevírá možnost spatřit dílo, které vznikalo dva roky a které po skončení výstavy zamíří natrvalo na hlavní oltář baziliky ve Staré Boleslavi. Relikviář bude v muzeu přístupný do neděle 29. listopadu. (A11)

Staré stezky (nejen) Českým rájem - přednáška historika Jiřího Zoul Sajbta

Staré stezky jsou historickým fenoménem, který lze sledovat již od pravěku. Jejich studium nám ukazuje, kudy naši předkové cestovali a jaké směry pro ně byly důležité, což nám zpětně dává představu o významu jednotlivých lidských sídlišť. Porozumění mobilitě v jednotlivých dějinných epochách nám pak doplňuje dějiny politické, hospodářské, vojenské i dějiny každodennosti. Tato přednáška představí metody a výsledky bádání o starých stezkách, kterými se historické oddělení Muzea Českého ráje systematicky zabývá již osm let.
5. 11. 2026 v 17:00, Muzeum Českého ráje v Turnově – Přednáškový sál
Vstupné: 50 Kč

Turnovské kulturní tipy:

středa 4. listopadu, 19.00, kinof Sféra
Rammstein – Live in Mexico City
Snímek Rammstein – Live in Mexico City, natočený během tří vyprodaných večerů na stadionu Foro Sol s kapacitou 65 000 diváků, zachycuje jednu z klíčových zastávek monumentálního pětiletého světového turné kapely. Velkolepý koncertní film natočil dvojnásobný držitel ceny Primetime Emmy® Paul Dugdale. Turné zahrnovalo 135 koncertů, které po celém světě navštívilo šest milionů fanoušků, a napsalo zásadní kapitolu v kariéře Rammstein. Dvojnásobní nominanti na cenu GRAMMY® oslovili publikum po celém světě a přinesli na největší světová pódia německý rock kombinující kolosální zvuk a živou produkci v měřítku, které nemá obdoby.
Film přináší 20 skladeb napříč celou jejich kariérou a vtáhne diváky přímo do srdce show, kde se 20 metrů vysoké plameny a tyčící se industriální architektura snoubí s okamžiky opravdového propojení mezi kapelou a publikem.

turnovsko

TATOBITY –

vyloveno z fejzbůčku

Smíchouzův, nebo Smíchousův rybník?🧐?

Katastr říká Smíchouzův, ale historické prameny Smíchousův. Ať je to jak chce, od letošního roku je to další rybník, který má CHKO Český ráj ve své správě.
Lesní rybníček v Hruboskalsku byl dlouhodobě zanedbaný, zarostlý, zanesený bahnem. A tak jsme začali dělat postupné kroky k nápravě smutné situace.

Vykáceli jsme stromy prorůstající hráz a prosvětlili nátokovou část, abychom zajistili stabilitu hráze a umožnili obsluhování vodního díla.
Rybníček jsme na podzim vypustili a slovili, abychom zjistili, jaký je stav výpustního zařízení - požeráku, ale hlavně, abychom se zbavili invazních druhů ryb, které postupně rybníček zcela obsadily. Jak řekl kolega zoolog:
„ Obojživelníky jsem tam nenašel, zato jsem našel spoustu sumečků s břichy plnými obojživelníků.“ Krom několika málo línů a plotic byl rybníček plný zmiňovaných sumečků amerických a hlavně karasů stříbřitých, zřejmě ještě „vylepšených“ nějakou barevnou formou. Tato invazní dvojice způsobila, že naše původní druhy neměly šanci prosperovat a tak se tu prakticky nevyskytovaly. Zátopa rybníku bude teď nějakou dobu bez vody, nezvaní hosté by měli během zimy vymrznout.

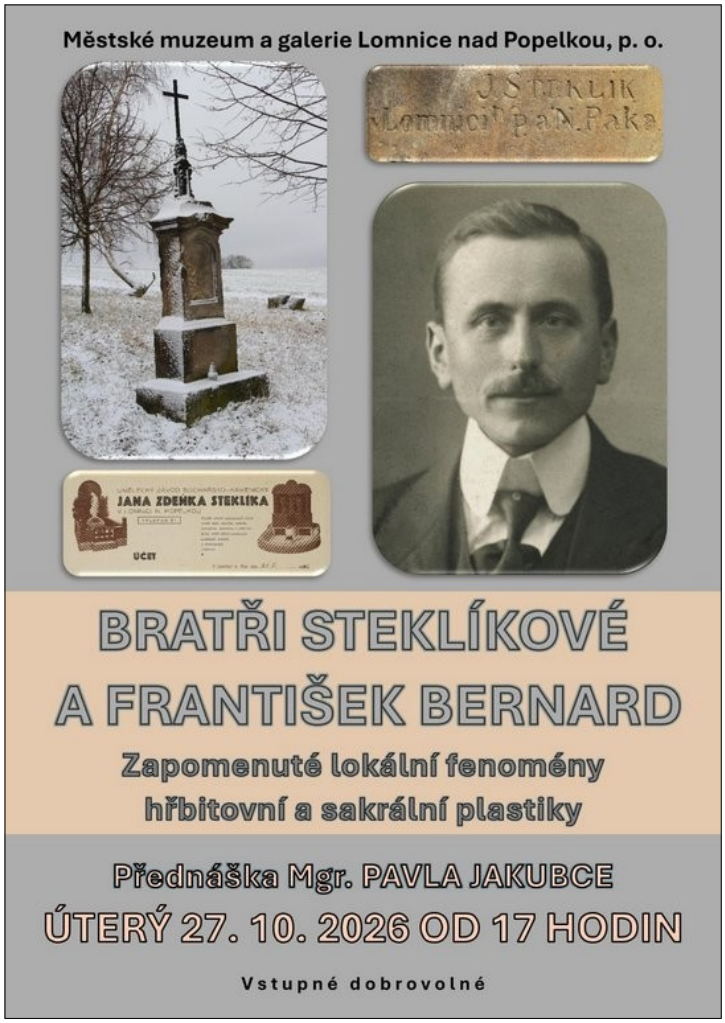

🔨**Zároveň se zjistilo, že požerák je ve velmi špatném stavu a je nutné jej vyměnit. Myslíme, že lesnímu rybníčku bude slušet spíše dřevěný, než klasické betonový.**
🐸**Aby měli obojživelníci, kterým se přece jen podařilo uniknout sumečkům, místo k nerušenému rozmnožování i bez vody v rybníku, vyhloubili jsme v litorální zóně dvě tůně. První skokan už minulý týden obhlížel situaci, tak snad se mu tam líbilo a do jara to řekne ostatním.**
👍**Smíchouzův rybník a jeho okolí je místo s velkým potenciálem. Nechceme dělat unáhlené kroky, budeme to tu pečlivě sledovat, promyslíme další postup. Držte Smíchousáčku palce.**

/ CHKO Český ráj, foto archiv AOPK

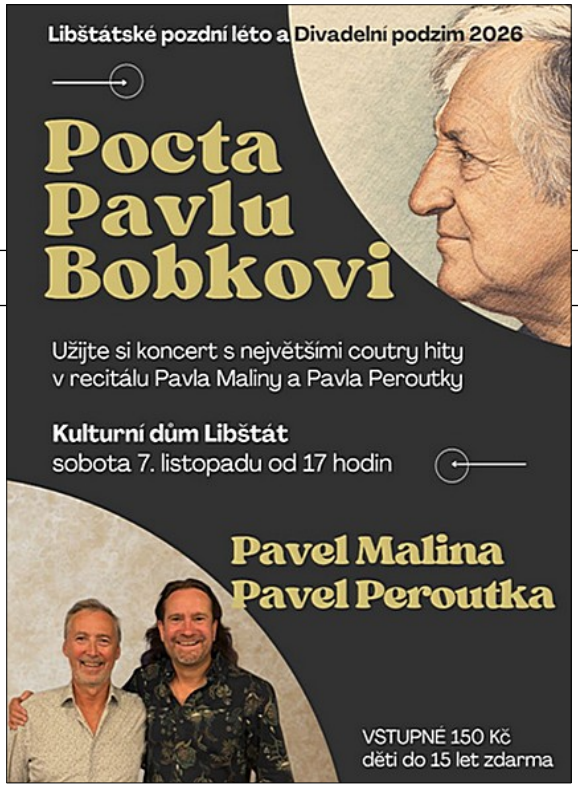
lomnice n/p

Městské muzeum a galerie zve na další přednášku podzimního cyklu.
O zapomenutých lokálních fenoménech hřbitovní a sakrální plastiky bratrech Steklíkových a Františku Bernardovi nám zde pohovoří magistr Pavel Jakubec, vedoucí Státního okresního archivu v Semilech.
Akce se uskuteční v úterý 27. října od 17 hodin. Vstupné je dobrovolné.

Továrna Mastných zve na sklářskou výstavu NOOSFÉRA s podtitulem Ti druzí jsou druzi, která se uskuteční od 4. do 30. listopadu. Vernisáž výstavy se koná ve středu 4. listopadu od 18 hodin, drobné občerstvení na vernisáži bude připraveno.

Továrna Mastných zve v sobotu 7. listopadu od 11 hodin do továrny na zvěřinové hody.

lomnicko

LIBŠTÁT –

semily

V Semilech vznikla koalice Moje Semily, ANO a Volby pro Semily. Starostou by se měl stát poslanec David Pražák, který získal nejvíce preferenčních hlasů. Po jedenácti letech se v Semilech změní tvář radnice. Vítězné uskupení Moje Semily uzavřelo koaliční dohodu s ANO a Volbou pro Semily, přičemž všechna tři uskupení získala shodně po šesti mandátech. Koalice tak bude ovládat 18 z 21 zastupitelských křesel.

Novým starostou by se měl stát poslanec David Pražák z ANO, a to přesto, že jeho hnutí skončilo ve volbách druhé. Rozhodující roli sehrál počet preferenčních hlasů, v nichž Pražák s 1256 hlasy předčil i lídra vítězného Moje Semily Sebastiana Kuršela, který obdržel 1120 hlasů. „Je to dohoda nás třech subjektů. Určitě tam hrálo roli i to, že nejvíc preferenčních hlasů v Semilech jsem dostal já," vysvětlil Pražák, který bude funkci vykonávat jako neuvolněný starosta.

Kuršel, kulturní ředitel společnosti Fabrika 1861, by se měl stát neuvolněným místostarostou. Uvolněným, tedy plně placeným místostarostou by měl zůstat lídr Volby pro Semily Tomáš Sábl. Dosavadní starostka Lena Mlejnková, která stála v čele města od roku 2015 a předloni se stala senátorkou, by měla usednout do pozice radní.

Sedmičlenná rada města bude rozdělena tak, že Moje Semily obsadí tři křesla a ANO s Volbou pro Semily po dvou. Pražák zdůraznil, že záměrem bylo zapojit do koalice i vítěze voleb. „Hned po volbách jsem řekl, že můj záměr rozhodně není někoho obcházet a už vůbec ne vítěze," uvedl s tím, že programové priority všech tří uskupení se výrazně neliší.

Mezi prioritami nového vedení figuruje dokončení zázemí na atletickém stadionu, sportovní hřiště v Řekách, řešení bytové situace nebo revitalizace sídlišť. Zvláštní kapitolou je plavecký bazén. „Asi ho nepostavíme za čtyři roky, to je jasné, ale chtěli bychom být v takové fázi, aby došlo k realizaci v dalším volebním období," přiznal Pražák.

Letošní volby přinesly Semilům historický přelom. Uskupení Volba pro Semily spojené s SLK po 20 letech volby nevyhrálo a skončilo třetí. Do zastupitelstva se dostalo také uskupení Společně pro Semily se dvěma mandáty a ODS s jedním. (A11)

Semilské kulturní tipy:

31. 10., 19:00, v Golfu
JAZZ POD KOZÁKOVEM/
KRISTINA BARTA
Česká klavíristka a skladatelka Kristina Barta patří k výrazným osobnostem současného jazzu. Její hudba propojuje klasické vzdělání s jazzovou originalitou, emocemi a virtuózní klavírní hrou. Kristina Barta

představí tvorbu ze svých autorských alb i nejnovější projekty, v nichž spojuje melodickou nápaditost, virtuózní klavírní hru a neustálé hledání nových hudebních cest.
Vstupné v předprodeji: 250 Kč / na místě: 300 Kč

4. listopadu, 19.00, Sbor Dr. Karla Farského v Semilech
110. podvečer cyklu SETKÁVÁNÍ
PŮLJABLKOŇ MICHAL NĚMEC – zpěv, kytara MARIE PUTTNEROVÁ – zpěv, perkuse Půljablkoň není zmenšená Jablkoň, ale kompletní, svébytná formace s vlastním originálním zvukem i repertoárem. K objevování různých zákoutí hudby a citů se v ní setkávají lídr Jablkoně Michal Němec a zpěvačka výjimečného hlasu Marie Puttnerová.

6. listopadu, 19:00, v Golfu
JAZZ POD KOZÁKOVEM/ KLUBOVÝ VEČER
Marta Kloučková – zpěv, David Dorůžka – kytara, fx
„Setkání dvou výrazných osobností české jazzové scény slibuje výjimečný hudební večer. Multižánrová zpěvačka se sametovým hlasem Marta Kloučková a fenomenální kytarista, skladatel a několikanásobný držitel ceny Anděl David Dorůžka představí osobité interpretace písní převážně ze 60. let i autorskou tvorbu. Jejich duo je postavené na maximální citlivosti, spontánnosti a hlubo-kém hudebním porozumění. Každý koncert je živou laboratoří, kde hudba vzniká tady a teď — jemná, dynamická, emotivní a přitom nenuceně lehká. Právě z této energie se zrodilo nové album How Little We Dream, které vyšlo 10. dubna u vydavatelství Bivak Records a s je-hož programem duo nyní koncertuje. Koncert slibuje intimní, silný a dlouho doznívající zážitek — hudbu, která se nedá "pouze" slyšet, ale je potřeba ji prožít.“
Vstupné: v předprodeji 250,- / na místě 300 Kč

7. listopadu, 19:00, v Golfu
JAZZ POD KOZÁKOVEM / SLAVNOSTNÍ VEČER
Dan Bárta – jedenáctinásobný držitel Ceny Anděl a výrazná osobnost české hudební scény. Proslavil se s kapelou Alice, muzikálem Jesus Christ Superstar a působením v J.A.R. Už 25 let vystupuje také se svou kapelou Illustratosphere, se kterou propojuje pop, jazz a další hudební vlivy.
Vilém Veverka TRIOplus je výjimečné uskupení vedené mezinárodně uznávaným hobojistou Vilémem Veverkou. Čtveřice špičkových hudebníků propojuje současnou hudbu s jazzem a vytváří osobitý a svobodný hudební zážitek.
V předsálí vystoupí se svým autorským projektem Eliška Kopáčková a Šimon Krátký. Vstupné: v předprodeji 450,- / na místě 500 Kč

Vysocká silnice

Už druhým rokem provází každodenní život ve Vysokém rekonstrukce hlavní silnice. A jak už to při podobných stavebních pracích bývá, když se kopne do země, může se před námi objevit i kousek historie. Nahlédněme do kronik na to, jak vznikaly cesty vedoucí přes Vysoké a jaká je historie hlavní silnice…

Nejstarší zmapovaná cesta (dle historiků z Turnova pravděpodobně pravěkého původu) vedla přes Vysoké od Prahy do dnes už polského Slezska. Do Vysokého stoupala od Staré Vsi a pokračovala dále na Tříč k horám. Obchodníci touto cestou převáželi své zboží oběma směry a některý z nich si tu pravděpodobně ukryl své jmění - poklad, o kterém už bylo psáno.

Cesta to nebyla jednoduchá, v závěru stoupala až do sedla mezi Kotlem a Lysou horou a pak klesala na Polskou stranu.
Až do druhé poloviny 19. století vedly přes Vysoké pouze vozové cesty, které spojovaly co možná nejpříměji Vysoké s okolím. Tyto cesty nebyly nijak odborně stavěny, byly prostě tam, kudy se chodilo a jezdilo. Nebyly nějak udržovány, a tak byly obzvláště na svažitých místech, kudy tekla při dešti prudce voda, často silně vymlety. Po takovýchto cestách trvalo pocestnému 3 hodiny, než se dostal do Jilemnice. A zpátky byla cesta ještě zdlouhavější.
Těchto vozových cest bylo v té době ve Vysokém asi 10 a ty se pak ještě dále rozvětvovaly.

O vybudování první silnice ve Vysokém, která byla zpevněná a účelově stavěná, se významně zasloužil vysocký starosta Josef Kramář . Šlo o plánované spojení Liberce a Trutnova tzv. krkonošskou silnicí a o jeho přesnou trasu vedl Kramář „boj“ s Rokytnicí, která prosazovala trasu přes Paseky na svůj katastr a odtud dále směrem na Jilemnici. Josefu Kramářovi se nakonec podařilo prosadit trasu vedoucí z Příchovic přes Vysoké a Roprachtice dále na Jilemnici.

Vyměřování této silnice začalo roku 1845 a kvůli dohadům byla hotová až roku 1856. Měla mít šířku 5 sáhů, vozovka 10 loktů a chodník 2,5 lokte. Štětovaná vrstva byla v průměru 30 cm vysoká. Na štěrkování cesty se používal křemenec z Bílé skály. Prvním cestmistrem byl Antonín Wiesner, který měl po 40 let dohled na cestu od Horek až do Příchovic. Na silnici se vybíralo také mýto. Dlouholetým nájemcem mýta ve Vysokém byl Jan Ulman, hostinský ve Dvorku čp. 244. Druhá brána byla v čp. 212 (Varoulova pazderna).

V červnu roku 1932 byl dle zápisků četnické stanice na silnici vedoucí k Roprachticím položen asfalt. Od této doby se postupně přidávají vrstvy a lidem v ulici pomalu mizí schůdky do domů. Jeden spolu s novým chodníkem zmizel letos i našemu muzeu. Tak třeba jednou bude přízemí bezbariérové.

/ Z kroniky Práška a Zajíčka a ze zápisků Jaroslava Skrbka
sepsala Zuzana Kučerová, *VĚTRNÍK*

BOZKOV -

železnobrodsko

ŽELEZNÝ BROD –

DRŽKOV –

Výročí Liebiegovy textilky: Příběh továrny, která ovlivnila Železný Brod

Letos si připomínáme 160 let od otevření Liebiegovy textilky v Železném Brodě, která se výrazně zapsala do historie města. Textilní výroba zde po desetiletí ovlivňovala nejen podobu místního průmyslu, ale také každodenní život generací obyvatel.

Liebiegův podnikatelský záměr nebyl náhodný. Johann Liebieg patřil k nejvýznamnějším textilním průmyslníkům severních Čech a jeho hlavním centrem byl Liberec. Pro novou továrnu potřeboval především: vodní energii, dopravní spojení, dostatek pracovních sil a prostor pro velký průmyslový areál. Železný Brod tyto podmínky splňoval mimořádně dobře.

První jednání Johanna Liebiega s představiteli města proběhlo již v roce 1851. Týkalo se podpory výstavby silnice vedoucí z Jičína přes Rovensko pod Troskami a Železný Brod do Liberce. Baron Liebieg se nabídl, že stavbu finančně podpoří, a to s ohledem na zamýšlenou realizaci přádelny. To samé se týkalo železniční tratě z Pardubic do Liberce ovlivněné privátními investory (Johannem Liebiegem, Vojtěchem rytířem Lanna a bratry Kleinovými) prosazujícími propojení Liberce s jejich nejvýznamnějšími podniky.

V roce 1859 začal Johann Liebieg kupovat pozemky pro chystanou stavbu velké textilní továrny.

V témže roce koupil i starou vápenici na Brodci u nového nádraží a přestavěl ji na moderní pec vytápěnou uhlím a vedle vybudoval cihelnu. Získal tak část stavebního materiálu přímo ve vlastní režii. V roce 1861 se začalo s vyměřováním továrního náhonu z Jizery a o rok později byla zahájena jeho výstavba.

Náhon přiváděl vodu k továrnímu vodnímu dílu a umožňoval pohon strojního zařízení. Původní areál nebyl tvořen pouze jedinou tovární budovou, ale představoval promyšleně koncipovaný průmyslový celek. Jeho součástí byla přádelna, strojovna, skladiště a další provozní a pomocné objekty. Za náhonem vznikl park nazývaný Panská zahrada. K zázemí továrny patřila také závodní kuchyň s jídelnou. K zásobování areálu sloužila dnes již zaniklá železniční vlečka.

Architektonický historik Lukáš Beran hodnotí původní provozní i architektonické řešení jako stavbu srovnatelnou s nejpokročilejšími britskými továrnami své doby.

Celý průmyslový komplex vznikl ve dvou základních fázích. První část byla uvedena do provozu v roce 1866, po skončení Prusko-rakouské války. Tato výrobní část měla původně dřevěné stropy. To se ukázalo jako velký problém. Dne 6. října 1871 továrna částečně vyhořela. Požár významně poškodil část areálu a následná obnova proto přinesla zásadní změny v konstrukčním řešení. Poškozené objekty byly obnoveny důkladněji a nově budované konstrukce byly řešeny jako zcela ohnivzdorné. Hned po požáru věnoval baron Liebieg městu 100 zlatých na založení hasičského spolku, který byl založen o rok později.

Ke komplexu patřila také dělnická kolonie, která byla postupně budována v letech 1865–1876, východně od přádelny, v prostoru dnešních ulic Příčná a Stavbařů. Kolonii tvořily objekty čp. 311–392. Již v roce 1867 zde žilo kolem 30 rodin. Domy poskytovaly zaměstnancům továrny poměrně malé, avšak na svou dobu praktické bydlení. Typický dělnický dům byl rozdělen na několik bytů, a kromě obytných prostor měl také sklepy, komory a dřevníky.

V roce 1874 byla při továrně Jana Liebiga založena německá škola. O deset let později, v roce 1884, pro ni byla postavena samostatná školní budova. Významnou součástí života továrního areálu se stal také nový hotel Město Hamburk, který byl otevřen v roce 1912. Sloužil nejen k ubytování a setkávání obchodních zástupců a zákazníků továrny, ale také jako prostor pro společenský život. Budova však dnes již neexistuje. V roce 2003 byla zbořena a na jejím místě byl následně vybudován Penny Market.

V roce 1866 byl zahájen provoz Liebiegovy továrny, jejímž základem byla bavlnářská výroba, především přádelna. Zaměstnávala kolem 800 dělníků. Pracovní podmínky odpovídaly poměrům19. století – směny trvaly přibližně 13–15 hodin denně a mzdy byly nízké. Továrna se proto stala opakovaně místem dělnických konfliktů v letech 1870, 1890, 1906, 1909 a 1911. Přesto továrna výrazně změnila hospodářský život Železného Brodu a vytvořila stovky pracovních míst.

Měla také česko-německý rozměr. Přestože bylo město převážně české, mezi úředníky a mistry pracovalo mnoho Němců. Jejich počet ve městě vzrostl ze 42 v roce 1880 na 119 v roce 1890.

Po roce 1945 přišlo znárodnění a areál se stal součástí státní textilní struktury. Nástupcem byly Pojizerské bavlnářské závody, n. p. Později se areál stal součástí národního podniku KOLORA. Textilní výroba byla na počátku tohoto století postupně omezována, až byla v roce 2006 zcela ukončena. Ale to už je jiná kapitola…

Textilní továrna na Poříčí má v historii našeho města své významné místo. Její historie je velmi zajímavá a obsáhlá, proto se k ní ještě v budoucnu vrátíme.

/ David Řeřicha, pracovník muzea, *Železnobrodský zpravodaj*

jilemnicko

Řidiči mířící do Krkonoš po silnici I/14 mezi Rokytnicí nad Jizerou a Jabloncem nad Jizerou se dočkali konce dvousezónní rekonstrukce. Ředitelství silnic a dálnic ČR provoz na tomto úseku obnovilo, i když příští týden je třeba počítat s krátkodobými uzavírkami kvůli dokončovacím pracím.

Stavaři za 57 milionů korun bez daně opravili nejen povrch vozovky, ale zpevnili také devět opěrných zdí a na dalších pěti místech zajistili svah. V Rokytnici nad Jizerou při té příležitosti přemístili autobusové zastávky blíže k zástavbě, aby lépe odpovídaly potřebám cestujících i místním podmínkám.

Nejde zdaleka o první zásah na tomto problematickém úseku. Za posledních deset let investovalo ŘSD do obnovy silnice I/14 podél Jizery zhruba půl miliardy korun. Od roku 2023 probíhaly práce na dvou úsecích v celkové délce 2,75 kilometru mezi Vojtěšicemi a Maříkovem a u křižovatky Na Mejtě směrem na Novou Ves, projekt za bezmála 193 milionů korun bez daně stavbaři dokončili loni.

ŘSD již připravuje rekonstrukci dalšího úseku I/14, tentokrát mezi obcemi Poniklá a Víchová nad Jizerou, opět v délce přes kilometr.
(Náš REGION)

Z důvodu dřívějšího ukončení částečné uzavírky na silnici č. I/14 v Rokytnici nad Jizerou bude od 26.10.2026 na autobusové lince 670940 platit základní jízdní řád.
Nový platný jízdní řád nejdete zde:

Linka autobusu 940

krkonoše

Senátor Sobotka vyzval k odvolání ředitele KRNAP, ohrožuje podle něj chod správy parku

Předseda Svazku měst a obcí Krkonoše, vrchlabský starosta a senátor Jan Sobotka (STAN), vyzval k odvolání ředitele Správy Krkonošského národního parku Petra Moravce. Mezi důvody uvedl ztrátu důvěry zaměstnanců nebo ohrožení fungování správy parku. Vyplynulo to z prohlášení před novináři za účasti starostky Mladých Buků a bývalé poslankyně STAN Lucie Potůčkové a starosty Horní Branné Luboše Zimmermanna (nestr.).

„Výzvu pana senátora a starosty Sobotky vnímám jako jeho osobní politický postoj, na který má samozřejmě právo, a nemám důvod ji podrobněji komentovat," uvedl Moravec.
Moravec ve funkci nahradil bývalého ředitele Správy KRNAP Robina Böhnische, jehož ministr životního prostředí Igor Červený odvolal v březnu. Pedagog trutnovské lesnické akademie Moravec je v čele Správy KRNAP od června.

„Vyzývám pana ředitele, aby odstoupil nebo aby byl odvolán panem ministrem z toho důvodu, že nekomunikuje o personálních změnách, jak dovnitř úřadu, tak navenek, ohrožuje to do budoucna fungování správy národního parku. Navržená personální změna může vést k tomu, že úřad bude nekompetentní," řekl Sobotka. Podotkl, že nejde o názor všech členů svazku krkonošských měst a obcí.

Chystané kroky ředitele Správy KRNAP jsou podle Sobotky snahou o personální a ekonomickou destrukci národního parku. Obává se toho, že to povede k rozpadu spolupráce správy parku s obcemi, oslabení turistického ruchu či ke ztrátě důvěry obcí ve správu parku. Sobotka uvedl, že hrozí i zrušení některých muzeí správy parku. „Po třiceti letech se jedná o největší ohrožení Krkonošského národního parku," řekl starosta Vrchlabí.

Podle Sobotky už ze Správy KRNAP odcházejí odborníci. Výpověď podal na konci srpna neúspěšný kandidát na ředitele a dosavadní vedoucí oddělení projektového řízení správy Josef Taláb. Byl v trojici finalistů výběrového řízení na ředitele správy parku. Jako důvody v tiskovém prohlášení Taláb jmenoval ztrátu důvěry v ředitele parku a nesoulad s formou a stylem řízení organizace. „Za těchto okolností již nejsem schopen loajálně reprezentovat rozhodnutí osoby v čele organizace, neboť se zásadně rozcházejí s mými profesními hodnotami a principy, za kterých jsem schopen nadále odvádět kvalitní práci. Současně nabývám dojmu, že se přestávají prosazovat oprávněné zájmy Správy KRNAP navenek i uvnitř organizace," uvedl Taláb. Na dotaz novinářů řekl, že atmosféra ve Správě KRNAP není dobrá a klesá zvenčí důvěra ve správu parku.
Moravec k Talábovi uvedl, že podal výpověď ze zaměstnání u Správy KRNAP bezprostředně poté, co vyhrál výběrové řízení na pozici ředitele a jednatele

Technických služeb města Trutnova. „Tato časová souslednost sama o sobě jednoznačně vysvětluje důvody jeho odchodu ze Správy KRNAP a vyvrací jakékoliv jiné interpretace," dodal Moravec.

Mluvčí Správy KRNAP Radek Drahný na dotaz novinářů potvrdil, že správa parku pracuje na propuštění některých zaměstnanců. „Je to ostatně úkol zřizovatele v návaznosti na snižování nařízené ministerstvem financí. Z počátku roku jsme věděli, že máme připravit redukci o 14 úvazků, v tento okamžik se hovoří o deseti úvazcích," řekl Drahný. Výpověď by tito zaměstnanci měli dostat ke konci října. O jaké pozice by se mělo jednat, nesdělil.
Správa KRNAP má zhruba 240 zaměstnanců. „O nějaké jiné širší organizační změně nemám informace," řekl k možnému rušení některých muzeí.

*

Mluvčí Správy Krkonošského národního parku (KRNAP) Radek Drahný o den později odmítl kritiku předsedy Svazku měst a obcí Krkonoše, vrchlabského starosty a senátora Jana Sobotky. Ten Moravcovi vyčítal ztrátu důvěry zaměstnanců kvůli podle něj nedostatečné komunikaci o personálních otázkách, ohrožené fungování správy parku nebo hrozbu zrušení některých muzeí. Podle Drahného ale vedení parku o plánovaných personálních změnách jedná se zaměstnanci i s odbory. V plánu podle něj není ani zavírání poboček Krkonošského muzea Správy KRNAP.

Sobotka vyjádření parku vnímá jako reakci ředitele Moravce na své úterní sdělení. „Vyjádření pana ředitele plně respektuji. Budu věřit, že jeho vyjádření bude platit. To, že se muzea uzavírat nebudou, mě potěšilo," řekl.

„Zazněla kritika nedostatečné komunikace vedení Správy KRNAP s krkonošskými obcemi. Takové vyjádření však neodpovídá tomu, jak komunikace ve skutečnosti probíhá," uvedli zástupci parku v prohlášení. Kontakt se starosty a dalšími představiteli samospráv je podle nich dál běžnou součástí každodenní činnosti Správy KRNAP.

Vedení správy parku se ohradilo i proti tomu, že nemluví se zaměstnanci o plánovaných personálních změnách. „Dne 2. července 2026 se uskutečnilo jednání s odborovou organizací, na kterém byli její zástupci informováni o požadavku zřizovatele na snížení počtu pracovních úvazků o 14. Následná jednání ředitele se zřizovatelem vedla ke snížení tohoto požadavku na deset pracovních úvazků," uvedl Drahný.

Sobotka Moravce kritizoval i za to, že zatím nejednala Rada KRNAP, ze zákona konzultační orgán parku. „Podle organizačního řádu Správa KRNAP svolává jednání Rady vždy, požádá-li o to některá z jejích sekcí, předsednictvo Rady, ředitel Správy nebo nejméně třetina členů Rady, a to nejméně jednou ročně. Dosud žádný z těchto podnětů ze strany členů Rady nebyl uplatněn," uvedl Drahný. Podle něj Moravec plánuje jednání Rady svolat v následujících měsících. „Jednoznačně odmítáme informace, které se objevily v médiích v souvislosti s údajnou reorganizací Správy KRNAP a likvidací poboček Krkonošského

muzea,“ sdělil Drahný. Podle něj neexistuje žádná oficiální koncepce, která by s omezením provozu nebo uzavřením jednotlivých poboček počítala.

Ministr Červený v úterý v reakci prohlásil, že za Moravcem stojí a odvolávat ho neplánuje. Ve středu ve Sněmovně při debatě o státním rozpočtu řekl, že za deset dní, začátkem listopadu, zveřejní výsledky interního auditu v národním parku KRNAP. Uvedl, že audit zadalo ministerstvo a dokončen má být do konce října. (A11)

VRCHLABÍ –

jičínsko

NOVÁ PAKA –

tanvaldsko

Zásah na radiační událost řešil jako svůj poslední výjezd velitel stanice z Tanvaldu

Po 25 letech služby opouští řady HZS Libereckého kraje npor. David Kořínek – velitel stanice Tanvald. Kolegové mu na rozloučení připravili poslední výjezd, jehož scénářem byl zásah na radiační událost s vyhledáním zdroje ionizujícího

záření, které se nacházelo v odstaveném automobilu na Smržovce.
David ke sboru nastoupil v červenci roku 2001 a postupně se za ta léta vypracoval z obyčejného hasiče na hasiče – technika chemické služby, poté na hasiče – chemické a technické služby až byl v roce 2012 ustanoven na služební místo technik – chemické a technické služby na oddělení IZS a služeb krajského ředitelství. David vystupoval i jako jedna z tváří našich zastupujících tiskových mluvčí. Od dubna roku 2022 pak působil jako velitel stanice v Tanvaldu.

A jak David hodnotí uplynulé roky? Na naši otázku odpověděl: „Na hasičské práci je hezké to, že je neskutečně pestrá, v dnešní době dává smysl, je to služba pro dobrou věc. Bavilo mě to, naučil jsem se při práci vyřešit mnoho situací a čelil jsem při zásazích různým výzvám. Některé zásahy zůstanou v mysli zapsané na celý život, třeba jako ten, když jsem zachránil ze studny tříleté dítě. Ten pocit nikdy nezapomenu.“

Dne 28.10.2015 mu byla udělena medaile „Za věrnost III. stupně“ (10 let u sboru) a dále dne 28.10.2025 mu byla udělena medaile „Za věr-

nost II. stupně“ (20 let u sboru).
Davide, děkujeme za dlouholetou službu a tvé nasazení. Přejeme ať se daří, hodně zdraví, úspěchů v další životní etapě, ať už bude kdekoliv.

/ Eva Masná

liberec

Liberecká botanická zahrada vystavuje obří láčkovku bez skla, návštěvníci se jí budou moci dotknout

Pavilon masožravých rostlin v liberecké botanické zahradě má nového obyvatele. Přibyla do něj Nepenthes truncata, jedna z největších láčkovek světa, jejíž pasti dorůstají délky až 40 centimetrů. Šest čerstvě vysazených exemplářů tohoto druhu tvoří novou expozici, která na rozdíl od ostatních vitrín v pavilonu nebude oddělena sklem.

Důvodem je mimořádná odolnost tohoto druhu. Zatímco ostatní láčkovky potřebují zasklené vitríny zajišťující zvýšenou vzdušnou vlhkost, Nepenthes truncata si poradí i bez nich. Po zakořenění rostlin si ji budou moci návštěvníci šetrně osahat, jak popsala edukátorka zahrady Soňa Kajzrová. V přírodě roste tento druh na filipínském ostrově Mindanao.

Expozice se snaží napodobit přirozený biotop rostliny, skupinu láčkovek proto doplňují i další tropické druhy, které ji v přírodě doprovázejí. Ředitel zahrady Václav Lenk zdůraznil, že cílem je, aby „lidé rostliny nejen pozorovali, ale poznávali je více smysly, i dotykem.“

Masožravé rostliny patří k nejnavštěvovanějším částem liberecké botanické zahrady. Celý pavilon jim věnovaný nabízí expozice napříč různými kouty světa, od močálů jihovýchodu USA přes mexické skály a venezuelské stolové hory až po tropické deštné lesy. Před měsícem do sbírky přibyla také Nepenthes clipeata, jedna z nejvzácnějších láčkovek vůbec, která roste pouze na hoře Kelam v indonéské části Bornea.
(Náš REGION)

Po letech chátrání ožije oválný Technikův pavilon v areálu výstaviště v Liberci. Nebude to už ale původní dřevěná stavba, nýbrž replika postavená za více než 48 milionů korun. Pobočku v ní bude mít městské infocentrum. Datum zahájení provozu zatím není známo.
Nabídka pro turisty v pobočce bude podle ní podobná jako v hlavním městském infocentru, které je u radnice.

Pět let po pádu kabiny lanovky na Ještěd se okolnostmi tohoto neštěstí, při němž zemřel průvodčí, začne zabývat soud. První jednání je nařízeno na 20. ledna příštího roku. Z přečinu obecného ohrožení z nedbalosti jsou obžalovaní tři lidé a společnost České dráhy, která lanovku vlastnila. Dopravce ve svých dřívějších vyjádřeních opakovaně odmítl, že by za tuto tragickou událost nesl trestní odpovědnost. Obžalovaným lidem hrozí až deset let vězení.

liberecký kraj

Liberecký hejtman Martin Půta ze Starostů pro Liberecký kraj chce svému nástupci funkci předat do konce letošního roku. Adeptů na místo hejtmana je víc, rozhodovat tak bude zřejmě sněm, řekl po jednání krajského zastupitelstva

Půta. Liberecký hejtman uspěl v senátních volbách, když porazil dosluhující starostku České Lípy a poslankyni Jitku Volfovou z ANO. Na rozdíl od předsedy a nového senátora lidovců Jana Grolicha, který chce v čele Jihomoravského kraje zůstat, Půta už při oznámení kandidatury informoval, že se postu vzdá. (A11)

Liberecký kraj chce chránit Český ráj před průmyslovými halami podél plánované silnice I/35

Liberecký kraj se obává, že nová silnice I/35 přes Český ráj přiláká developery s projekty průmyslových hal a skladů. Aby tomu zabránil, zařadil ochranu okolí trasy do šesté změny zásad územního rozvoje. Náměstek hejtmana Jiří Klápště (TOP 09) to vysvětlil slovy: „Nechci, aby nová silnice otevřela prostor pro rozsáhlou výstavbu výrobních nebo skladovacích hal, jaké jsou známé třeba kolem Prahy.“ Změna územních zásad má podle něj nastavit jasnější pravidla pro to, co bude v okolí nové silnice vůbec možné plánovat.

O trase silnice I/35 mezi Jičínem a Turnovem se vedou spory už čtvrt století. V územní dokumentaci Libereckého i Královéhradeckého kraje je zakotvena přibližně 35 kilometrů dlouhá severní trasa, jejíž součástí bude přivaděč na Semily. Odhadované náklady dosahují zhruba 30 miliard korun bez daně. ŘSD v současnosti zpracovává nový posudek EIA, protože o ten původní projekt přišel. Zahájení stavby tak přichází v úvahu nejdříve v roce 2033. Odpůrci projektu přitom prosazují takzvanou jižní variantu, která by území Českého ráje obešla.

Hejman Martin Půta (SLK) popsal účel zásad územního rozvoje jako nástroj pro stanovení základních pravidel budoucího rozvoje kraje. „Musíme v nich držet prostor pro důležité silnice, vodovody nebo energetickou infrastrukturu, ale zároveň reagovat na to, co se v území mění,“ uvedl Půta. Šestá změna proto prověří, které záměry mají v dokumentu zůstat, které je třeba upravit a kde naopak rezervy v území pozbývají smyslu.

Kromě ochrany okolí I/35 bude změna řešit i koridor pro budoucí obchvat Cvikova a upraví trasu obchvatu Frýdlantu. Naopak se ruší dlouhodobé rezervy pro silnici I/10 mezi Tanvaldem a Desnou a mezi Kořenovem a Harrachovem. Součástí jsou rovněž trasy vodovodních přivaděčů na Frýdlantsku, posílení elektrizační soustavy na Českolipsku a protipovodňová ochrana v lokalitě Andělská hora. Ta se týká ochrany Hrádecka a Chrastavska před velkou vodou. (A11)

Liberecký kraj hodlá příští rok věnovat opravám a rekonstrukcím krajských silnic zhruba miliardu korun

V rozpočtovém výhledu má zatím zajištěno 742 milionů, přičemž část pochází z evropských fondů. Zbývající prostředky chce kraj pokrýt z vyšších daňových příjmů letošního roku, sdělil hejtman Martin Půta.

Rozdíl mezi aktuálně naplánovanými výdaji a avizovanou miliardou představuje přibližně 268 milionů korun. Kraj přitom čeká, že letos na daních vybere zhruba o 350 milionů více, než původně předpokládal, takže naprostou většinu tohoto přebytku chce přesunout právě do obnovy silniční sítě.

Vliv na plánování rozpočtu má i výrazný výpadek státní podpory. Zatímco v roce 2024 kraj obdržel ze Státního fondu dopravní infrastruktury na silniční opravy přibližně 170 milionů korun, loni to bylo necelých 81 milionů a letos stát na tento příspěvek krajům peníze vůbec nevyčlenil. Půta proto zdůraznil, že s dotacemi ze SFDI kraj ve svém střednědobém výhledu již nepočítá.

Aby kraj nepřišel o začátek stavební sezony, vypisuje soutěže na dodavatele již na podzim. Podle hejtmana to přináší dvojí výhodu: zakázky vycházejí levněji díky ostřejší konkurenci mezi stavebními firmami a práce mohou začít hned, jakmile to na jaře dovolí počasí. Pro první projekty v celkovém objemu zhruba 200 milionů korun kraj dodavatele teprve hledá.

Náměstek hejtmana pro dopravu Daniel David ze stejného hnutí konkrétně jmenoval tři silniční rekonstrukce, které jsou momentálně ve výběrovém řízení. Jde o úseky v Bradlecké Lhotě na Semilsku, mezi Kamenickým Šenovem a Slunečnou na Českolipsku a ve Svoru. K tomu přibývá výstavba nového mostu přes Olešku v Košťálově, který bude kvůli špatnému stavu nutné strhnout. Projektanti odhadují náklady na více než 32 milionů korun.

Nejdražší akcí ze současného balíku je přesto rekonstrukce v Bradlecké Lhotě. Přestože jde o pouhých 575 metrů vozovky, předpokládaná hodnota zakázky přesahuje 70 milionů korun, protože součástí stavby jsou rozsáhlé opěrné zdi vysoké až tři metry. Jak David poznamenal, „samotná rekonstrukce té silnice je v podstatě menší částí té stavby“. Rekonstrukce ve Svoru vyjde přibližně na 51 milionů a zahrnuje mimo jiné přestavbu dvou mostů a obnovu opěrné zdi podél Rousínovského potoka. Silnice mezi Kamenickým Šenovem a Slunečnou, dlouhá přes čtyři kilometry, pak přijde kraj na více než 42 milionů korun.
(sim, Náš REGION)

pražské příběhy

Potrhlý malíř z Betlémského náměstí

Nejpozději od roku 1920 bydlel v domě U Bílého čápa na Betlémském náměstí 259/11 naivistický malíř Robert Guttmann. Nad jiné svérázná osobnost, která bez nejmenší nadsázky naplňovala – a to nejen pro svůj původ – význam slova mešuge (z jidiš – potrhlý, praštěný, popletený).

„Pražáci znají tu trochu potřeštěnou figurku s podivuhodně vysedlou bradou a habsburským dolním pyskem, s velikánskou sionistickou hvězdou v knoflíkové dírce, sem tam s nějakým papírovým řádem na prsou, s vlající kravatou,

figurku groteskně spěchající po ulici," napsal o Guttmannovi v roce 1933 Karel Čapek.

A skutečně – Robert Guttmann byl originál, pro který se jen těžko hledá obdoba. Muž neobvyklé tváře rámované zakrouceným knírem a tmavými vlnitými vlasy rozdělenými uprostřed šišaté hlavy pěšinkou. Muž kráčející podivnou chůzí, při níž se dlouhé nohy ústící do obřích bot (snad o několik čísel větších) natahovaly střídavě vpřed pohybem čápa, marabu či jiných brodivých ptáků. Muž, jenž ze všeho nejvíce připomínal kreslenou figurku, jejíž excentrický vzhled podtrhovala záměrně pěstovaná umělecká image utvářená bohémským pláštěm a obřím „čímsi" pod krkem (co Čapek nazývá vlající kravatou, byla ve skutečnosti sytě zelená mašle fantastických rozměrů).

S výstředním zjevem korespondovalo Guttmannovo podivínské chování, takže byl pražským tiskem střídavě označován za „postavičku", „blázna" nebo „schizofrenika", když v posledním případě nešlo o nadsázku, ale vážně míněnou diagnózu.
Policejní raporty se pak omezovaly na prosté konstatování, že Robert Guttmann „není normální".

Výmluvný je fakt, že pražský psychiatr Arthur Heller věnoval v roce 1932 Guttmannovi celou (byť útlou) knihu s podtitulem Psychologická studie malíře Roberta Guttmannna. „Osobnost tvůrce Roberta Guttmanna představuje lidsky i umělecky určitý syndrom, v němž se v jistém poměru spojují lidská normalita, schizoparanoidní povaha a umělecká genialita," píše autor v úvodu. Rovnou podotkněme, že jako jeden z mála v meziválečném Československu přikládá Guttmannovým výtvarným dílům jistou uměleckou hodnotu.

Robert Guttmann pracuje na obraze Uhelného trhu a nároží Rytířské a Perlové ulice

Životní vášně

Robert Guttmann se narodil 20. dubna 1880 v Sušici. Svůj život zasvětil trojici velkých vášní – malířství, chůzi a sionismu. Navzájem spolu souvisely. Sionismus poznal v roce 1896, když vyšla zakladatelská práce Theodora Herzla Židovský stát. „Sionismu jsem se vždy oddával s největším nadšením," vypravuje po letech psychiatru Hellerovi.

„Moje tělesné zocelení a trénink mi umožnily vydat se v roce 1897 pěšky do Basileje na kongres (první sionistický kongres, na němž byla založena Světová sionistická organizace – *pozn. autora*). Byl to závratný zážitek a extáze. Bylo mi tehdy sedmnáct let, pochod trval čtrnáct a půl týdne; nějaké peníze jsem měl s sebou, kromě toho jsem prodával vlastnoručně malované pohlednice, většinou karikatury, na nichž jsem si dělal legraci sám ze sebe."

V roce 1899 vyrazil Robert Guttmann znovu pěšky na třetí sionistický kongres do Basileje, v roce 1900 do Londýna, v roce 1903 opět do Basileje. „Konal jsem pak i dál různé cesty, většinou pěšky.
V roce 1907 jsem byl na sionistickém kongresu a mírové konferenci v Haagu, poněvadž jsem se stal rozhodným stoupencem myšlenek pacifismu," vzpomínal později.
„Roku 1909 jsem byl na sionistickém kongresu v Hamburku a pak bez výjimky na všech dalších až do roku 1925 ve Vídni, který jsem už nenavštívil pěšky."

Vášnivý chodec vyráží na jednu ze svých poutí po Evropě, rok 1925

Přes ohromující zápal neměli pražští sionisté Guttmanna v lásce. Obávali se, že svým výstředním až potrhlým chováním diskredituje celé hnutí. „Nutili mě, abych si sundal odznak, poněvadž se báli, že můj vzhled poškozuje vážnost sionismu. Tím si ovšem tito pánové vystavili vysvědčení vlastní ubohosti," svěřil se malíř doktoru Hellerovi.

Světošlap a výtečný umělec

Guttmann sám sebe označoval půvabným českým slovem světošlap. Pěšky putoval opakovaně na Slovensko i Podkarpatskou Rus. Během sezony často vyrážel do českých lázeňských měst, kde předpokládal zájem o své obrázky.

V dubnu 1924 žádá policejní ředitelství o vystavení vysvědčení zachovalosti „na svoji okružní cestu kolem střední Evropy pod heslem Za uměním".

Zároveň se pravidelně stával obětí pomluv, úsměšků i ošklivých žertů. V říjnu 1932 žádá s naivní důvěrou policii, aby zakročila proti pomlouvačům a ochránila jeho čest. Guttmannův přípis je místy nekonzistentní, lze ho však celkem přesně rekonstruovat.

„Výše podepsaný podatel uctivě upozorňuje slavné detektivní oddělení na řádění udavačů a nactiutrhačů vůdčí mojí osoby, kteří se dopouštějí poškození mojí dobré pověsti nadávkou, že bych se byl dopustil před dobou kapsářství a loupeží. V poslední době toto tvrzení vyvrcholilo v kavárně u biografu, kde si ženy zabezpečují bonbóny. Je to zákeřný, ale systematický boj proti mně, poněvadž jest některým moje popularita trnem v oku. Vážení pánové, stane-li se vám, že náhodou někdo netuší, že jste inspektoři, se zmíní ve smyslu udávaném, nechte to protokolovati a oznamte mně to, abych mohl zakročiti a učinit konec té lumpárně (nactiutrhačství). Podpis: Robert Guttmann, výtečný umělec z Prahy.“

Kavárny a noční lokály

Robert Guttmann o sobě rád tvrdil, že je akademickým malířem, tím ale rozhodně nebyl. Jediné výtvarné vzdělání získal u krajináře Aloise Kirniga v jeho soukromé škole na Smíchově, kam s přestávkami docházel tři roky.

„Bohužel mi chybí ateliér; musím pracovat po kavárnách a nočních lokálech, trpím také bytovou nouzí,“ stěžoval si Arthuru Hellerovi v roce 1932. V té době již na Betlémském náměstí nebydlel. Na příkaz exekučního soudu byl 20. dubna 1928 vystěhován. „Svršky i nábytek byly převezeny do obecního dvora v Braníku,“ udává exekuční protokol s tím, že místo malířova pobytu je momentálně neznámé. Ten nadále putuje světem.

Dům U Bílého čápa na Betlémském náměstí, ve kterém malíř ve dvacátých letech 20. století bydlel

Smutný konec

Epilog Guttmannova života byl tragický. V říjnu 1941 byl zařazen do vůbec prvního transportu českých Židů, který směřoval z Prahy do ghetta v Lodži. Svobodomyslný muž, jenž trávil život na dlouhých cestách Evropou, byl donucen přežívat (spolu s 210 tisíci dalšími) na rozloze čtyř kilometrů čtverečních. Podle dostupných svědectví propadl naprosté apatii. Nemluvil. Nejedl ani to málo, co na něj zbylo. Po pěti měsících, 12. března 1942, v lodžském ghettu zemřel. Bylo mu bez několika týdnů dvaašedesát let.

Kdysi vysmívaný i pohrdaný malíř, z jehož tvorby se dochovalo pouze několik obrazů, dnes patří mezi ceněné naivisty. Jeho jméno nese galerie v ulici U Staré školy.

/ Dan Hrubý, autor cyklu Pražské příběhy, *JEDNA*

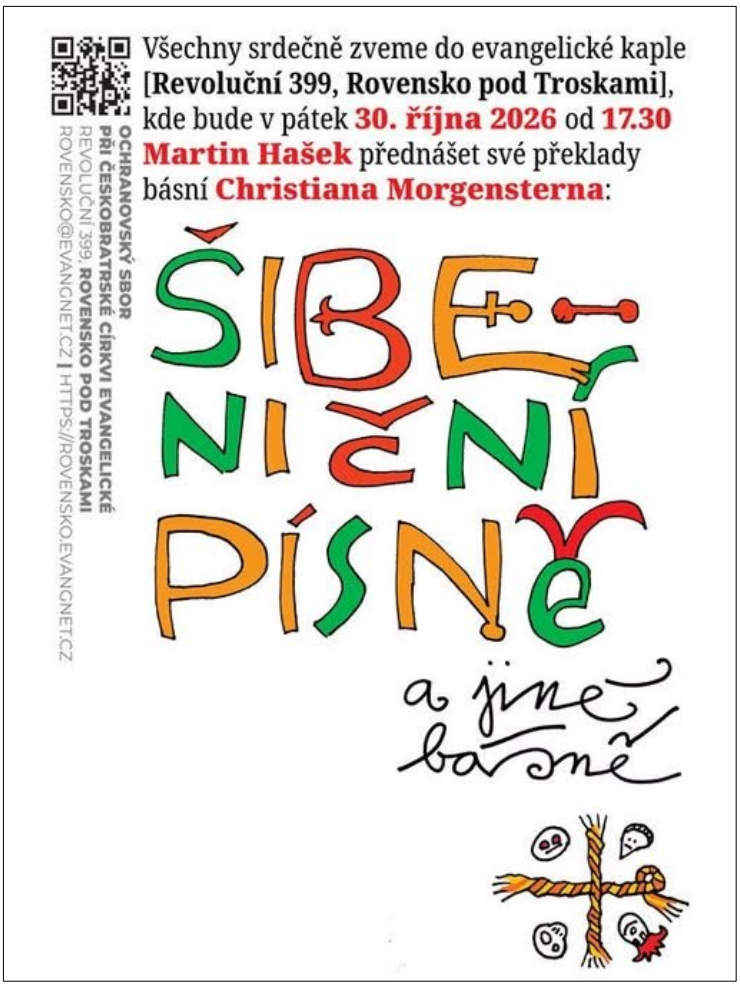
Narozeniny maminky, jeden z posledních obrazů před deportací

Knihy nakladatelství Pražské příběhy si můžete objednat na e-shopu:

Kontakty - Pražské příběhy

pozdní sběr

ROVENSKO p/T –

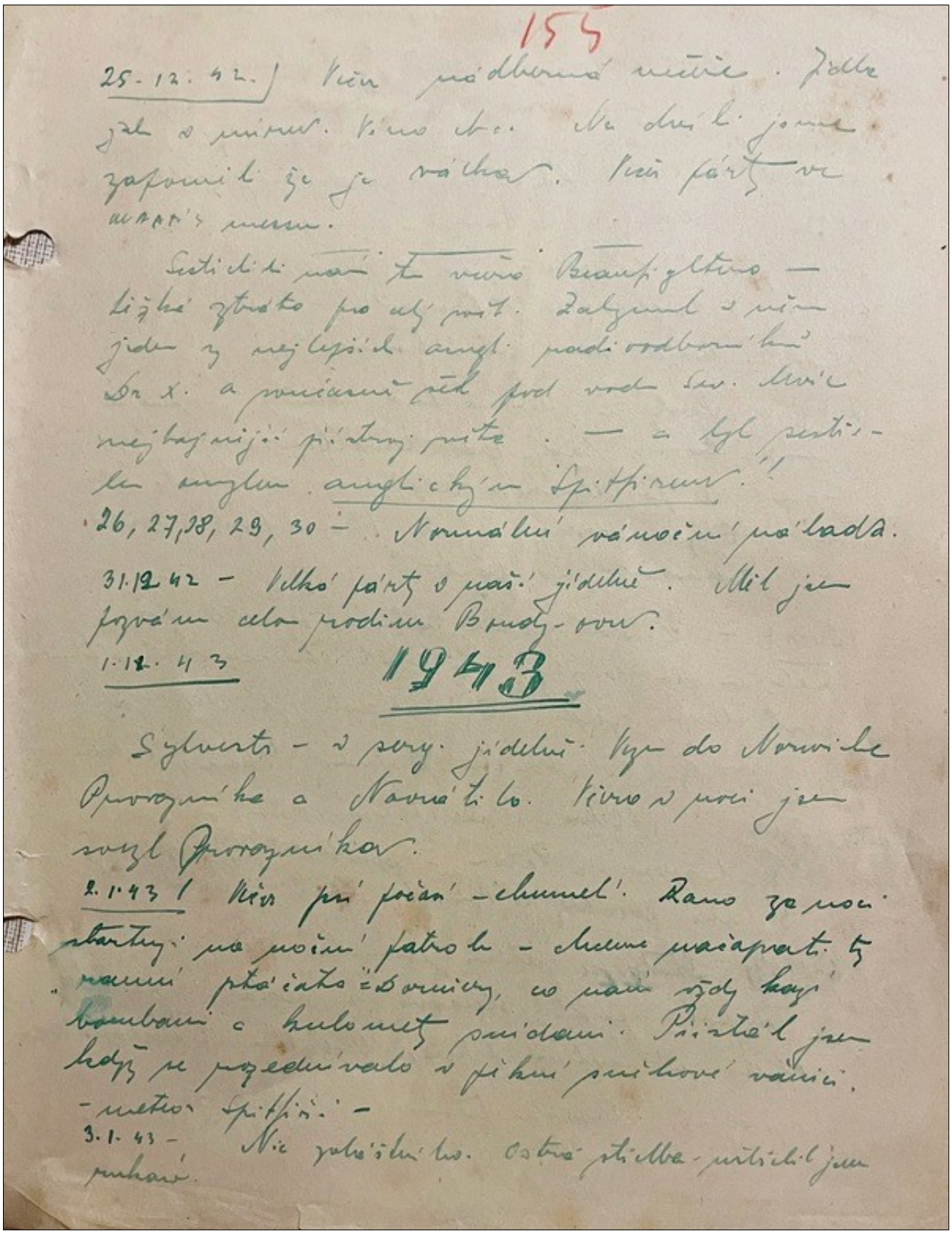

Tomáš Souček / sorry

seriál

S úctou k našim letcům rád posílám.
/ Jaroslav Veselý

155

25-12-42 / Včera návštěva místní. Jedla jak o závod. Víno atd. Ne dnů jsme zapomněli že je válka. Vždy párty ve stylu mírovém.

Sestřelili naši ze včera Brandgeltina — lžíce ztratko pro ulý svět. Zalynul s míst jeden z nejlepších angl. pronásledovacích Dr X. a snažil se před vrah. dvěma nejhavnějšími přístavy města. — a byl sestřelen anglickým Spitfirem!

26, 27, 28, 29, 30 — Normální vánoční počasí.

31.12.42 — Velký párty v naší jídelně. Měl jsem pozvání celou rodinu Brandgeltinovu.

1.12.43

1943

Sylvestr — v naší jídelně. Výpad do Norwiche Pronásledovacího a Navigačního. Večer v noci jsem sestřelil Pronásledovacího.

2.1.43 / Ráno při počasí — chumelí. Ráno za noci startuje na mořem patrole — chtěl se nám zřejmě ztratit z naší přátelské Norwiche, co naše vždy hezky bombarduje a kulometně zničí. Přistál jsem hodně se pozdržel v přístavu sněhové vánice. — nemohl Spitfiry. —

3.1.43 — Nic zvláštního. Ostřelování střelbou — přistál jsem zpět.

4.1.43. Jede letoun patrolu. - Newhouse - Jeví zimu smích etc. Jede Nimo o pov. hazardval - vrátil do Kolína při hladu smi - Jede Lancaster zde přistál po letu z Německa - dva zranění na palubě.

5.1.43. V Norwichi u Brodů o v biografu. Máme příkaz spát. Mlze - zima jak u nás.

6.1.43 S Angličanem F/O Bennett-em „naše patrola" chodíme hraždě práce na „Lancastr".

7.1.43. Párty u Sir- a Lady Neville. Seznámil jsem se tam s lady Gill Ramsdenson. Po večeři jsme se po dlouhé - hlouzdění dostali do sítě S/Ldr Harvey - jak Frankfurt Manor - a nakonec na párty.

8.1.43 - Znova naší patrola - Denní je přeložen do Afriky. Přistál Lancast. s těmi nešťastnou zadní věží - zadní střelec zahynul.

9.1.43 Párty v Norwichi s Inou Clouris. Hrál Carlo.

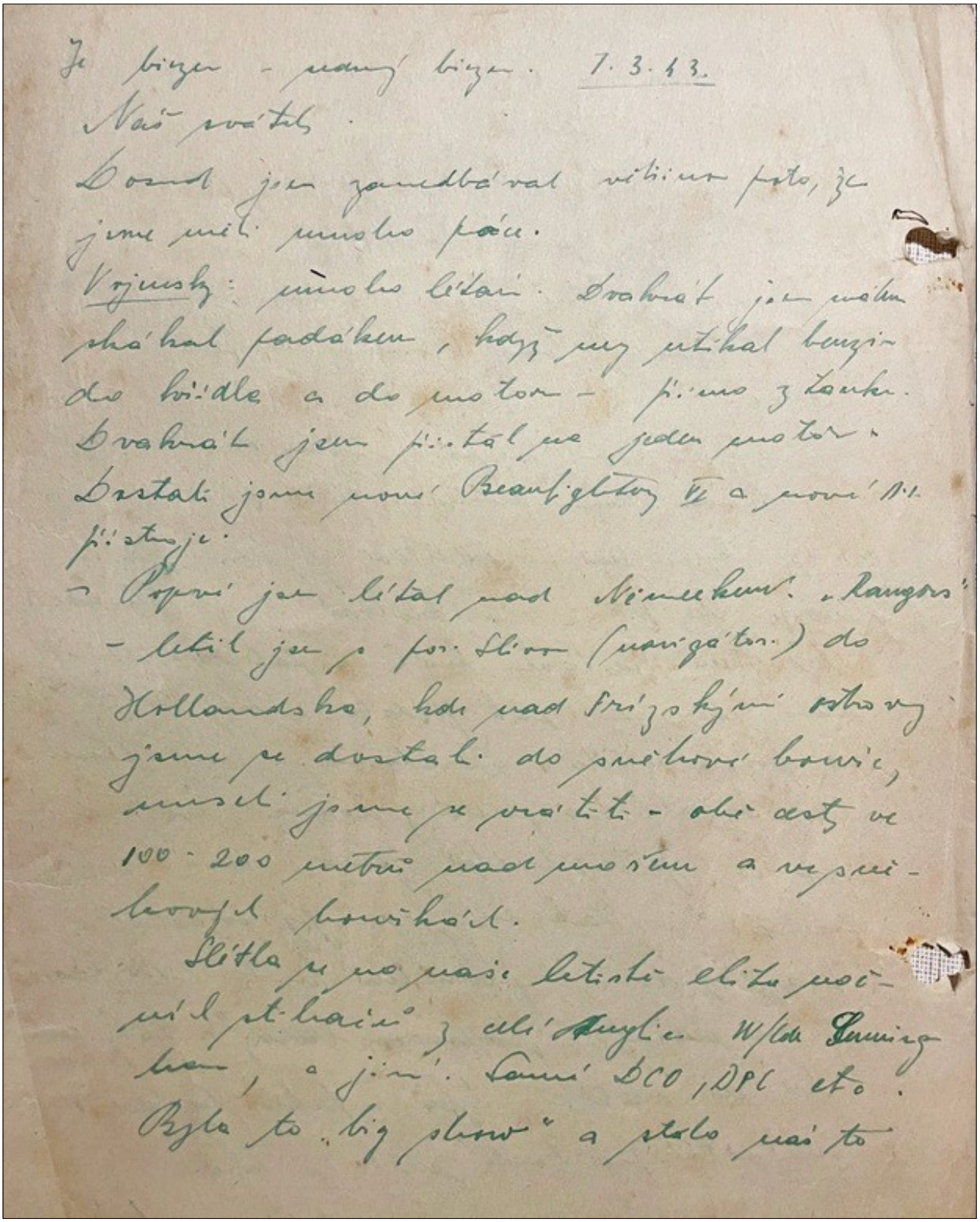
Neděle 10.1.43 Mlha - nelétáme - hajc -

Newhouse a Pato - vrtěd do Afriky - z čistá pořádky do Afriky? - Tisp. zamítl

6.2.43 Stalo se zatím mnoho věcí. Tripolis padl, Rusové jsí vedou v zimní ofensivě - velmi příkré, Berlín bombardován ve dne Morgentau.

Zhotovil jsem svoji masinu „V" - byla přijata
k jiné zpravodajské
Navštívil židovské Němce. Vernisáž „partie".
Hlavní už je zase zdravý.
Smluvení „plus. part" . Ravensa s., Bendyová
21 narozeniny, Lady Rowlinson, Lady Lovell
atd.
Zavádíme nový program - 2 novinky, 2 nové off.
Diana Mayne-Australii, Elisabeth Merle ORS. atd.

28. 1. 43 Byl u nás na návštěvě p. král, který
George the VI-th a jeho královna Queen Elisabeth.
Byl jsem představen králi a pak královně.
Sám jsem jim pak představil svoji přátele -
a pozorovatele. Královna se mne dlouho
vyptávala na poměry doma, na rodiče
atd. Je to sympatická žena. Král je taky
„nějaký". Nakonec jsem ji požádal o
podpisy do tří památníků knih. Na krále
jsme napsali „balloon barový" a taky nám
do něj vletěl. Byla z toho legrace a
největší radost měl pan král.

Je bitzer - mamý bitzer. 7. 3. 43.

Náš svátek.

Dosud jsem zamlčával většinu toho, že jsme měli mnoho práce.

Výjimky: mnoho létání. Dvakrát jsem málem shořel padákem, když mi utíkal benzín do křídla a do motoru - přímo z kanónu. Dvakrát jsem přistál na jeden motor. Dostali jsme nové Beaufightery VI a nové 11.1. přistáváme.

- Poprvé jsem létal nad Německem. „Rangers" - letěli jsme s por. Slivou (navigátor.) do Holandska, kde nad frízskými ostrovy jsme se dostali do směrové bouře, musel jsme se prodírat - obě části ve 100 - 200 metrů nad mořem a ve směrovém kouři.

Střídá se na naší letecké elitě množství přeběhlíků z celé Anglie. W/Cdr Deming han, a jiní. Sami DCO, DFC etc. Byla to „big show" a stálo nás to

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@email.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: *knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj*